



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 874/2016-45

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. júna 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészáros (sudca spravodajca) prerokoval prijatú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátkou Mgr. Zuzanou Karkóovou, Advokátska kancelária, Daniela Dlabača 35, Žilina, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 360/04 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] a [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 360/04 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 360/04 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prieťahov.

3. [REDACTED] a [REDACTED] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie každému v sume po 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré im j e Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDACTED] a [REDACTED] p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 330,02 € (slovom tristotridsať eur a dva centy), ktorú j e Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť na účet ich advokátky Mgr. Zuzany Karkóovej, Advokátska kancelária, Daniela Dlabača 35, Žilina, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 874/2016-8 zo 16. novembra 2016 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED] (ďalej aj „sťažovateľ“) a [REDACTED] (ďalej aj „sťažovateľka“, spolu aj „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 360/04.

2. Zo sťažnosti vyplynulo, najmä, že:

„Žalobou zo dňa 29.12.2004 sme my sťažovatelia v rade 1 a 2 a pôvodne ešte žalobkyňa v rade 1 [REDACTED](...), ktorá v priebehu konania zomrela, žiadali o určenie hranice medzi nehnuteľnosťami a o určenie vlastníckeho práva. Konanie je vedené na Okresnom súde v Žiline pod spis. zn. 6C 360/2004. V priebehu tohto súdneho konania okrem iného bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom Ing. [REDACTED], ktorý

vypracoval znalecký posudok ZP č. 52/2009. Sťažovatelia tento znalecký posudok namietali a taktiež žiadali o určenie znalca mimo okresu Žilina za účelom zachovania objektivity. (...)

Vzhľadom na tú skutočnosť, že predmetný znalecký posudok bol namietaný, Okresný súd Žilina Uznesením zo dňa 10.06.2013 nariadil kontrolné znalecké dokazovanie znalcom z odboru Geodézia a kartografia, odvetvie geodézia, kartografia a fotogrametria a týmto uznesením bol ustanovený znalec [REDACTED] (...). Následne Uznesením zo dňa 05.09.2013 súd nariadil doplnujúce znalecké dokazovanie. Približne rok po vydaní predmetného uznesenia, a to 25.08.2014 sa ustanovený znalec dostavil na súd za účelom upresnenia úloh. Uznesením zo dňa 26.08.2014 súd upustil čiastočne od kontrolného znaleckého dokazovania a upravil úlohu znalca. Ku dňu spisania tejto ústavnej sťažnosti nebol sťažovateľom doručený znalecký posudok a z obsahu spisu vyplýva, že znalec šesťkrát žiadal o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku. Súd žiadostiam znalca vyhovel, pričom naposledy bola lehota na podanie znaleckého posudku predĺžená do 30.11.2015. Znalec svoje žiadosti odôvodňoval prevažne pracovnou vyťaženosťou a vypracovaním znaleckých posudkov v iných veciach a okresoch. Žiadosťou zo dňa 02.10.2015 opätovne znalec požiadal o predĺženie lehoty, pričom takúto žiadosť podával takmer po 5 mesiacoch od uplynutia poslednej lehoty, stanovenej súdom na podanie znaleckého posudku, t.j. 15.05.2015. Kontrolné znalecké dokazovanie, vykonávané od 10.06.2013, nevyústilo doposiaľ do vypracovania znaleckého posudku, v čom sťažovatelia v rade 1 a 2 konštatujú prieťahy v tomto súdnom konaní a lehota viac ako 2 roky na vykonanie takéhoto dôkazu je podľa nich neprimeraná. Znalec napriek viacerým žiadostiam o predĺženie lehoty nesplnil povinnosť ani pri poslednej určenej lehote, t.j. do 30.11.2015. “

Sťažovatelia ďalej vo svojej sťažnosti uviedli chronológiu úkonov vykonaných okresným súdom a účastníkmi konania v napadnutom konaní až do podania tejto sťažnosti a ďalej uviedli najmä, že:

„Dňa 29.10.2015 bola na OS Žilina osobne podaná sťažnosť na postup súdu (prieťahy v konaní) sťažovateľkou v rade 2, v ktorej okrem iného bolo poukázané na § 51a odsek 3 vyhl. MS SR č. 543/2005 Z. z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, špeciálny súd a vojenské sudy, podľa ktorého je pred ustanovením znalca potrebné zistiť možnosti uskutočnenia úkonu znaleckej činnosti včas, ozrejmiť mu

obsah a rozsah znaleckého dokazovania a zistiť predpokladanú výšku znalečného. Prietahy v konaní sú vzniknuté aj nenaplnením vyššie citovaného ustanovenia ako sa uvádza v predmetnej sťažnosti. Sťažovateľka v rade 2 uvádza, že ku dňu spisania ústavnej sťažnosti neobdržala odpoveď na jej písomné podanie. (...)

Sťažovatelia v rade 1 a 2 žiadajú priznať aj finančné zadosťučinenie, a to v čiastke pre každého sťažovateľa 4.000,- € s poukazom na dĺžku prietahov v konaní, týkajúcich sa kontrolného znaleckého dokazovania. Zdravotný stav sťažovateľov 1 a 2 je taktiež zhoršený v súvislosti s dlhodobým vykonávaním kontrolného znaleckého dokazovania.“

2.1 Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sa sťažovatelia domáhajú toho, aby ústavný súd o ich sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľov v rade 1 a 2 na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod spis. zn. 6C 360/2004 porušené bolo.

Okresnému súdu Žilina v konaní vedenom pod spis. zn. 6C 360/2004 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľovi v rade 1 [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 4.000,- eur, ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Sťažovateľovi v rade 2 [REDAKOVANÉ], rod. Jankechovej sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 4.000,- €, ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Žilina je povinný uhradiť sťažovateľovi v rade 1 [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 148,22 eur na účet ich právneho zástupcu advokáta JUDr. Mariána Kucku, Národná 7, Žilina(...) do 2 mesiacov po právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Žilina je povinný uhradiť sťažovateľovi v rade 2 [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 148,22 eur na účet ich právneho zástupcu advokáta JUDr. Mariána Kucku, Národná 7, Žilina(...) do 2 mesiacov po právoplatnosti tohto nálezu.“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho podpredsedníčkou, listom sp. zn. 1SprS/588/2016 zo 16. decembra 2016, ku ktorému bolo pripojené vyjadrenie zákonnej sudkyne, ako aj chronológia úkonov vykonaných v napadnutom konaní, a právna zástupkyňa sťažovateľov stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu zo 17. mája 2017.

3.1 Podpredsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla tieto relevantné skutočnosti:

„(...) Právnu vec, ku ktorej sa viaže predmetná ústavná sťažnosť, možno považovať za skutkovo náročnú, keďže jej predmetom je určenie hranice medzi nehnuteľnosťami a určenie vlastníckeho práva, keď v súvislosti s posúdením uplatnených nárokov bolo potrebné nariadiť vo veci znalecké dokazovanie. Priebeh konania do značnej miery ovplyvnil proces znaleckého dokazovania, keď súdom ustanovený znalec opakovane žiadal súd o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku, pričom svoje žiadosti znalec odôvodňoval prevažne pracovnou vyťaženosťou. Rovnako súd poznamenáva, že v priebehu konania došlo k viacerým zmenám ustanovených znalcov, čo predĺžilo súdne konanie.

Sudca sa k sťažnosti vyjadril, a jeho obsah je prílohou tohto vyjadrenia.

Zákonný sudca v predmetnej právnej veci má za to, že súd vo veci riadne koná, o čom predložil chronológiu jednotlivých procesných úkonov. Nečinnosť znalca bola súdom riešená v zmysle možností poskytovaných procesným poriadkom, a to poriadkovými opatreniami. Zákonný sudca vo vyjadrení k sťažnosti poukazuje na skutočnosť, že zástupca sťažovateľa nemá postavenie advokáta, nakoľko od 02.12.2015 bol JUDr. Marián Kucko zo zoznamu SAK vyčiarknutý.

Pokiaľ by Ústavný súd SR napriek uvedeným skutočnostiam vzhliadol v postupe Okresného súdu Žilina neodôvodnené prietahy v konaní, navrhujem, aby Ústavný súd SR priznal sťažovateľovi primerané zadostučinenie so zreteľom na povahu uplatňovaného nároku a možnú ujmu, kedy neistota spôsobená sťažovateľovi postupom súdu, by nemala suplovať nároky uplatňované v konaní.

Súčasne oznamujem, že Okresný súd Žilina súhlasí s tým, aby Ústavný súd Slovenskej republiky podľa § 30 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. v platnom znení upustil od

ústneho pojednania prijatej sťažnosti, pretože od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.“

3.2 Zákonná sudkyňa vo svojom vyjadrení uviedla tieto relevantné skutočnosti:

«Ústavný súd SR prijal sťažnosť uznesením zo dňa 16.11.2016 vo veci 6C/360/2004 z dôvodov namietaných prietáhov v konaní.

Sťažnosť na ÚS SR bola podaná dňa 15.12.2015, a to JUDr. Mariánom Kuckom ako advokátom v pozícii právneho zástupcu sťažovateľov, hoci JUDr. Kucko od 02.12.2015 je vyčiarknutý zo zoznamu SAK a podľa zistenia na SAK stav je nezmenený, pričom daný stav je z dôvodu právoplatne skončeného trestného konania vedeného voči JUDr. Kuckovi. Teda sťažnosť bola podaná osobou, ktorá už nie je advokátom, a to ani v čase podania sťažnosti, teda nie je splnená podmienka na podanie sťažnosti. Uvedené je súdu známe zo súdnej praxe, ako aj dotazovaním na Slovenskej advokátskej komore. Teda JUDr. Marián Kucko vystupuje ako advokát, hoci už nie je zapísaný ako advokát, a to ani v čase podania sťažnosti, z čoho vyplýva podozrenie, že neoprávnene vykonáva danú podnikateľskú činnosť a Ústavný súd SR zavádzal. JUDr. Kucko napriek vyčiarknutiu jeho osoby zo SAK podal sťažnosť ako advokát spolu s pečiatkou, na ktorom je označený ako advokát!!!!

Z uvedeného vyplýva, že podaná sťažnosť nespĺňala a ani nespĺňa zákonné podmienky na jej prijatie, ako ani na jej prerokovanie, preto navrhujem Ústavnému súdu nevyhovieť danej sťažnosti.

Napriek tomu podávam vyjadrenie:

Je pravdou, že konanie trvá už niekoľko rokov na základe podanej žaloby dňa 29.12.2004.

Podľa priloženej chronológie vyplývajú úkony po podaní žaloby. V tejto súvislosti musím ako zákonný sudca zdôrazniť, že k spôsobu konania súdu za obdobie od podania žaloby do 01.11.2008 sa nemôžem vyjadriť, nakoľko zákonným sudcom v danej veci som sa stala až od 01.11.2008 (resp. od 02.11.2008 vzhľadom na štátny sviatok), avšak z chronológie úkonov vyplýva, že súd priebežne konal.

Po pridelení veci mojej osobe ako novému zákonnému sudcovi som začala vykonávať úkony a to vo všetkých pridelených spisoch mne ako zákonnému sudcovi, keďže k 01.11.2008 som bola preložená z OS Bratislava 1 (obchodné oddelenie) na tunajší súd na

civilný úsek. Na základe toho som postupoval v jednotlivých konaniach podľa poradia v zmysle zásady rýchlosti a bez subjektívnych prieťahov.

Dané konanie sa vyznačuje nielen zložitými stranami v konaní, ale aj nadpriemernou zložitou veci, čo vyplýva aj zo znaleckých posudkov, z ktorých vyplynuli nové skutočnosti, ktoré strany v konaní odmietajú akceptovať a neustále podávajú rôzne procesné návrhy a dôkazy. Som názoru, že predmet konania s poukazom na vykonané dokazovanie je nadpriemerne zložitý, čo vyžaduje zdĺhavejšie naštudovanie spisu a jednotlivých listín, teda je aj časovo náročné dané konanie, a to nielen za účelom naštudovania, ale aj potreby vykonávania dokazovania, ktoré tiež predlžuje konanie v spojitosti so vzniknutými problémami ohľadom ustanovenia znalca a vypracovania znaleckého posudku.

Taktiež problematické bolo aj ustanovenie znalca, nakoľko došlo k viacerým zmenám ustanovených znalcov, čo tiež predlžilo konanie, avšak nie vinou súdu. Je prirodzené, že nie vždy sa podarí ustanoviť znalca, voči ktorému nie sú podané žiadne námietky, či sám znalec neodmietne vykonať znalecké dokazovanie z objektívnych dôvodov.

Pokiaľ však „konečne úspešne“ ustanovený znalec nekonal v zmysle pokynov súdu, boli súdom uložené poriadkové pokuty, znalec bol opakovane telefonicky, či písomne vyzývaný na predloženie znaleckého posudku.

V danom konaní zároveň došlo k obvineniu zo strany znalca voči strane v konaní, pre ktoré žiadal byť zbavený znaleckej úlohy, čomu však súd nevyhovел, pričom súd je povinný o všetkých návrhoch rozhodnúť v zmysle procesného poriadku, čím sa opätovne konanie predlžuje, keďže voči rozhodnutiam je/bol prípustný opravný prostriedok a ďalej sa mohlo pokračovať až po právoplatnosti takých rozhodnutí.

Zo spisu je nepochybné, že strany v konaní, a to predovšetkým žalobcovia neustále podávajú procesné návrhy, podania, čím zbytočne predlžujú konanie. Taktiež strany neustále podávajú vyjadrenia. Vzhľadom na zložitú veci, ako aj na spisovú rozsiahlosť (počet strán vyše 800 a k tomu pripojený aj ďalší spis) súd tiež musí naštudovať predkladané listiny, ktorých naštudovanie je časovo náročné, pričom zákonný sudca okrem tohto konania koná aj v iných konaniach, a to aj v iných agendách.

K vyjadreniu prikladám chronológiu úkonov, z ktorých vyplýva, že súd riadne koná, dokonca aj niekoľko úkonov za 1 mesiac. Pokiaľ medzi úkonmi je nejaká doba bez

vykonania úkonu, je to z dôvodu doručovania listín, vzájomných vyjadrení, či plynutia lehôt v zmysle procesného poriadku (napr. plynutie lehoty na podanie odvolania...). Z chronológie taktiež vyplýva, že súd vykonával úkony aj počas plynutia lehôt, keď spis mal byť tzv. na kalendári, a to všetko pre urýchlenie konania.

Nekonanie, nečinnosť znalca bolo súdom riešené v zmysle možností procesného poriadku, a to poriadkovými opatreniami, teda súd nezostal nečinný ani v prípade nekonania znalca.

Teda v konaní sa riadne koná, nedochádza k zbytočným prietahom, všetko v rámci možnosti zaťaženia senátu sudcu, ktorý vykonáva viaceré agendy (C, Cb, CbZm, CbR, K, NsRe, K, S, Cpr, Cbi, Exre...), ale predovšetkým vzhľadom na mnohé podania strán v konaní, či zmenu znalcov, návrhy na dokazovanie, ako napr. návrh na výsluch svedkov, ktorých pobyt nebol známy a preto ich pobyt súd musel zisťovať, dotazovať príslušné orgány ohľadom pobytu svedkov..., teda v rámci možnosti vtedajšej úpravy, t. j. O.s.p.

Daná vec je zložitá samotným predmetom, pričom predlžovanie konania, či jeho komplikovanie spôsobujú strany v konaní, predovšetkým žalobcovia.

Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť nie je opodstatnená. Ak došlo k prietahom, nebolo to zo subjektívnych dôvodov zo strany súdu, ale predovšetkým zo strany sťažovateľov z dôvodov ich neustálych procesných návrhov, vyjadrovaní sa... Ak ÚS SR dôjde k názoru, že sú spôsobené prietahy aj zo strany súdu, s čím sa však nestotožňujem, tak jedine nadpriemernou zaťaženosťou súdu.

Zároveň mám za to, že pokiaľ sa bude o sťažnosti naďalej konať aj napriek nesplneniu podmienky právneho zastúpenia, je vhodné verejné pojednávanie.

Opakovane však zdôrazňujem, že od 02.12.2015 je JUDr. Kucko vyčiarknutý zo zoznamu SAK. Teda sťažnosť bola podaná osobou, ktorá v čase podania sťažnosti už nebola advokátom (a stále nie je) a teda nie je splnená podmienka na podanie sťažnosti, nakoľko sťažovatelia neboli právne zastúpení a stále nie sú. Teda JUDr. Marián Kucko vystupuje ako advokát, hoci už nie je zapísaný ako advokát, a to ani v čase podania sťažnosti.

Žiadam, aby toto vyjadrenie bolo zaslané na ÚS SR spolu s vyjadrením vedenia tunajšieho súdu.»

3.3 Právna zástupkyňa sťažovateľov v reakcii na uvedené vyjadrenie okresného súdu zaujala toto stanovisko:

„(...) týmto oznamujem, že sťažovatelia v rade 1) a 2) súhlasia s tým, aby Ústavný súd v zmysle ust. § 30 ods. 2 zák. č. 38/1993 Z. z. v znení nasledujúcich právnych predpisov od ústneho pojednávania upustil, nakoľko majú za to, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Zároveň sťažovatelia súdu predkladajú stručné stanovisko k zaslanému vyjadreniu Okresného súdu Žilina, v rámci ktorého nespochybňujú kvantitu úkonov realizovaných okresným súdom, avšak majú za to, že tieto neboli efektívne a nevedli k naplneniu ust. § 6 OSP, v zmysle ktorého v konaní postupuje súd v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná, resp. k naplneniu ust. Čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, v dôsledku čoho došlo k porušeniu Čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.“

3. Vzhľadom na to, že ústavný súd z uvedeného vyjadrenia okresného súdu zistil, že advokát JUDr. Marián Kucko bol 2. decembra 2015 zo zoznamu advokátov vedeného Slovenskou advokátskou komorou (ďalej len „SAK“) vyčiarknutý, vyzval sťažovateľov, aby v určenej lehote doručili ústavnému súdu splnomocnenie na ich zastupovanie advokátom zapísaným v zozname advokátov. Sťažovatelia na uvedenú výzvu zareagovali riadne a včas a na zastupovanie v danej veci pred ústavným súdom predložili splnomocnenie pre advokátku Mgr. Zuzanu Karkóovú, Advokátska kancelária, Daniela Dlabača 35, Žilina.

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 6 C 360/04:

Dňa 29. decembra 2004 bol okresnému súdu doručený žalobný návrh [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „navrhovateľka 1“), [REDACTED] a [REDACTED] proti [REDACTED] (ďalej len „odporkyňa“) „o určenie hranice medzi nehnuteľnosťami a o určenie vlastníckeho práva“. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 6 C 360/04.

Dňa 25. apríla 2004 okresný súd písomne poučil účastníkov konania v zmysle § 114 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (v tom čase platného a účinného, pozn.).

Dňa 6. mája 2004 sťažovatelia oznámili súdu, že „sa nevzdávajú práva na verejné prejednanie veci“.

Dňa 10. mája 2004 sa odporkyňa písomne vyjadrila k podanému návrhu.

Dňa 4. augusta 2004 okresný súd vyzval sťažovateľov, aby oznámili „cenu poplatkového úkonu(...) inak súd dá vypracovať znalecký posudok na predmetné nehnuteľnosti na trovy navrhovateľov“.

Dňa 27. septembra 2005 sťažovatelia požiadali súd o poskytnutie 15-dňovej lehoty na predloženie znaleckého posudku pre účely spoplatnenia žalobného návrhu, pričom uviedli, že dosiaľ im nebola doručená výzva na splnenie tejto povinnosti. Sťažovatelia zároveň požiadali o oslobodenie od povinnosti uhradiť súdny poplatok.

Dňa 29. septembra 2005 sťažovatelia predložili súdu potvrdenia o svojich osobných, majetkových a zárobkových pomeroch.

Dňa 10. októbra 2005 bol súdu doručený znalecký posudok č. 47/05 pre účely spoplatnenia žalobného návrhu.

Dňa 23. novembra 2005 okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-58 priznal sťažovateľom oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré nadobudlo právoplatnosť 1. decembra 2005.

Dňa 3. februára 2006 bol súdu doručený návrh sťažovateľov na doplnenie dokazovania pripojením označených spisov.

Dňa 28. marca 2006 sťažovatelia doplnili svoj návrh na dokazovanie.

Dňa 9. mája 2006 okresný súd vyzval sťažovateľov, aby spresnili svoj návrh na doplnenie dokazovania.

Dňa 2. júna 2006 a 13. júla 2006 sťažovatelia oznámili okresnému súdu, že netrvajú na doplnení dokazovania pripojením spisov.

Dňa 4. septembra 2006 okresný súd vyzval Katastrálny úrad, Správu katastra v Žiline (ďalej len „kataster nehnuteľností“) na zaslanie konkrétnych spisov. V rovnaký deň bol požiadany Okresný súd Košice I o zaslanie dedičského spisu a okresný súd taktiež vyzval právneho zástupcu sťažovateľov, aby spresnil označenie dôkazu.

Dňa 18. septembra 2006 právny zástupca sťažovateľov reagoval na uvedenú výzvu a 19. septembra 2006 správa katastra zaslala súdu požadované doklady. Okresný súd Košice I 26. októbra 2006 oznámil súdu, že jeho dožiadanie bolo odstúpené okresnému súdu.

Dňa 9. mája 2007 okresný súd požiadal kataster nehnuteľností o zaslanie aktuálnych výpisov listov vlastníctva, čo bolo realizované 24. mája 2007.

Dňa 20. septembra 2007 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 12. november 2007.

Dňa 12. novembra 2007 bolo pojednávanie odročené na 24. január 2008, pretože sa právny zástupca sťažovateľov zúčastnil na pohrebe rodinného príslušníka.

Dňa 24. januára 2008 bolo pojednávanie odročené na 13. marec 2008, pretože sa na pojednávanie nedostavila navrhovateľka 1.

Dňa 13. marca 2008 bolo pojednávanie odročené na neurčito, pretože 14. februára 2008 zomrela navrhovateľka 1 a bolo potrebné spresniť okruh účastníkov konania.

Dňa 31. marca 2008 právny zástupca sťažovateľov spresnil okruh účastníkov na strane sťažovateľov.

Dňa 3. apríla 2008 súd uznesením č. k. 6 C 360/04-141 pripustil zmenu návrhu.

Dňa 15. apríla 2008 súd požiadal súdneho komisára, aby oznámil, v akom štádiu sa nachádza dedičské konanie po navrhovateľke 1.

Dňa 21. apríla 2008 notár reagoval na dožiadanie súdu.

Dňa 8. mája 2008 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 6. jún 2008.

Dňa 6. júna 2008 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito na účely nariadenia znaleckého dokazovania.

Dňa 10. júna 2008 okresný uznesením č. k. 6 C 360/04-154 zaviazal sťažovateľov na zaplatenie preddavkov na znalecké dokazovanie.

Dňa 12. júna 2008 sťažovatelia trvali na pribratí znalcov „*mimo Okresný súd Žilina*“.

Dňa 21. augusta 2008 okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-161 nariadil znalecké dokazovanie z odboru geodézie a kartografie a za znalkyňu ustanovil [REDAKOVANÉ].

Dňa 27. augusta 2008 znalkyňa [REDAKOVANÉ] požiadala súd o zrušenie uvedeného uznesenia, pretože končí so znaleckou činnosťou.

Dňa 28. augusta 2008 okresný uznesením č. k. 6 C 360/04-167 zmenil svoje uznesenie č. k. 6 C 360/04-161 a za znalca ustanovil [REDAKOVANÉ].

Dňa 12. septembra 2008 [REDAKOVANÉ] oznámil okresnému súdu, že už v roku 2007 činnosť znalca ukončil.

Dňa 16. septembra 2008 okresný uznesením č. k. 6 C 360/04-172 zmenil svoje uznesenie č. k. 6 C 360/04-161 a za znalkyňu ustanovil [REDAKOVANÉ].

Dňa 7. októbra 2008 znalkyňa [REDAKOVANÉ] oznámila okresnému súdu, že končí so znaleckou činnosťou.

Dňa 16. januára 2009 bolo telefonicky dohodnuté vypracovanie znaleckého posudku, a preto okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-182 zo 16. januára 2009 zmenil svoje uznesenie č. k. 6 C 360/04-161 a za znalca ustanovil [REDAKOVANÉ], pričom znalecký posudok mal vypracovať „*do 3 mesiacov od doručenia tohto uznesenia*“.

Dňa 23. februára 2009 bolo znalcovi [REDAKOVANÉ] doručené uznesenie okresného súdu č. k. 6 C 360/04-182.

Dňa 28. mája 2009 manželka znalca [REDAKOVANÉ] oznámila okresnému súdu, že „*manžel sa podrobil vážnej operácii mozgu a jeho zdravotný stav mu nateraz nedovoľuje vykonávať znaleckú činnosť*“.

Dňa 1. júna 2009 okresný uznesením č. k. 6 C 360/04-191 zmenil svoje uznesenie č. k. 6 C 360/04-161 a za znalca ustanovil [REDAKOVANÉ].

Dňa 15. júna 2009 znalec [REDAKOVANÉ] oznámil okresnému súdu, že „*vzhľadom na závažné zdravotné okolnosti(...) nemôže vykonať znalecký úkon*“.

Dňa 22. júna 2009 okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-196 zmenil svoje uznesenie č. k. 6 C 360/04-161 a za znalca ustanovil [REDAKOVANÉ], ktorý mal znalecký posudok vypracovať „do 40 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia“.

Dňa 29. júna 2009 bolo znalcovi [REDAKOVANÉ] doručené uznesenie okresného súdu č. k. 6 C 360/04-196.

Dňa 29. septembra 2009 a 19. októbra 2009 okresný súd urgoval znalca [REDAKOVANÉ] na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 5. októbra 2009 znalec [REDAKOVANÉ] telefonicky uviedol, že do konca mesiaca znalecký posudok predloží.

Dňa 9. novembra 2009 okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-204 uložil znalcovi [REDAKOVANÉ] poriadkovú pokutu v sume 400 €.

Dňa 23. novembra 2009 znalec [REDAKOVANÉ] odovzdal súdu vypracovaný znalecký posudok č. 52/2009 a zároveň podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu č. k. 6 C 360/04-204.

Dňa 27. novembra 2009 súd vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili k znaleckému posudku.

Dňa 10. decembra 2009 sa odporkyňa vyjadrila k znaleckému posudku.

Dňa 15. decembra 2009 znalec [REDAKOVANÉ] zaslal súdu „lekárske potvrdenie k môjmu odvolaniu“, zároveň poznamenal, že „dňom 25.9.2009 som bol Ministerstvom spravodlivosti vyčiarknutý zo zoznamu znalcov a znalecký posudok som nemusel vypracovať“.

Dňa 16. decembra 2009 sa sťažovatelia vyjadrili k znaleckému posudku.

Dňa 17. decembra 2009 okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-238 odpustil znalcovi [REDAKOVANÉ] poriadkovú pokutu.

Dňa 4. januára 2010 okresný súd vyzval znalca [REDAKOVANÉ], aby doplnil svoj znalecký posudok formou dodatku.

Dňa 14. januára 2010 znalec [REDAKOVANÉ] reagoval na výzvu súdu.

Dňa 15. januára 2010 súd vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili k dodatku znaleckého posudku č. 52/2009.

Dňa 27. januára 2010 sa odporkyňa vyjadrila k dodatku znaleckého posudku.

Dňa 3. februára 2010 sa sťažovatelia vyjadrili k dodatku znaleckého posudku.

Dňa 4. februára 2010 okresný súd vyzval znalca [REDAKOVANÉ], aby doplnil svoj znalecký posudok v zmysle stanovísk účastníkov konania.

Dňa 29. marca 2010 znalec [REDAKOVANÉ] uviedol, že nemá čo dodať k znaleckému posudku.

Dňa 7. apríla 2010 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 21. máj 2010.

Dňa 21. mája 2010 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 5. august 2010 na účely výsluchu znalca [REDAKOVANÉ].

Dňa 5. augusta 2010 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito na účely zváženia návrhu na kontrolné znalecké dokazovanie.

Dňa 28. augusta 2010 bolo súdu doručené podanie sťažovateľov, ktorým žiadajú o vykonanie ďalších dôkazov vo veci. V rovnaký deň bolo súdu doručené podanie odporkyne, ktorým oznámila „*úlohy pre kontrolné znalecké dokazovanie*“.

Dňa 31. augusta 2010 okresný súd vyžiadal od správy katastra čitateľnú kópiu súvisiaceho geometrického plánu.

Dňa 20. septembra 2010 správa katastra reagovala na uvedenú výzvu súdu.

Dňa 22. septembra 2010 okresný súd vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili k ďalšiemu dokazovaniu.

Dňa 7. októbra 2010 sťažovatelia reagovali na uvedenú výzvu. Odporkyňa tak učinila 13. októbra 2010.

Dňa 21. októbra 2010 okresný súd vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili, „*ktorý dôkaz vykonať a v akej postupnosti*“.

Dňa 29. októbra 2010 sťažovatelia reagovali na uvedenú výzvu. Odporkyňa tak učinila 5. novembra 2010.

Dňa 12. novembra 2010 okresný súd zaslal vzájomne účastníkom podania ich uvedené podania.

Dňa 8. decembra 2010 bolo nariadené pojednávanie na 10. február 2011.

Dňa 10. februára 2011 bolo pojednávanie odročené na 7. apríl 2011 z dôvodu, že o to požiadal právny zástupca sťažovateľa pre kolíziu pojednávanií.

Dňa 7. apríla 2011 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 4. máj 2011 na účely nariadenia ohliadky na mieste samom.

Dňa 4. mája 2011 sa uskutočnila ohliadka na mieste samom. V rovnaký deň súd vyzval účastníkov konania, aby oznámili svoje návrhy na vykonanie dokazovania.

Dňa 25. mája 2011 sťažovateľka reagovala na uvedenú výzvu súdu.

Dňa 9. júna 2011 okresný súd požiadal kataster nehnuteľností o zaslanie súvisiacich dokladov.

Dňa 24. júna 2011 kataster nehnuteľností reagoval na uvedenú výzvu súdu.

Dňa 3. augusta 2011 bolo nariadené pojednávanie na 22. september 2011.

Dňa 22. septembra 2011 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 11. november 2011 na účely výsluchu svedkov.

Dňa 30. septembra 2011 okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-466 uložil svedkovi [REDAKOVANÉ], poriadkovú pokutu 50 €, pretože sa nedostavil na pojednávanie.

Dňa 11. novembra 2011 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito. Rovnaký deň požiadal súd správu katastra o zapožičanie celého spisu č. Čd 2718/48 a register obyvateľov Slovenskej republiky (ďalej len „register obyvateľov“), aby podal správu o pobyte svedkov.

Dňa 21. novembra 2011 správa katastra aj register obyvateľov reagovali na výzvu súdu.

Dňa 16. decembra 2011 okresný súd vyzval účastníkov konania, aby oznámili súdu ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania.

Dňa 1. februára 2012 sťažovateľ reagoval na uvedenú výzvu.

Dňa 29. februára 2012 okresný súd vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili k listinám, ktoré boli založené do spisu.

Dňa 21. marca 2012 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 25. máj 2012.

Dňa 25. mája 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že „súd bude opätovne dotazovať správu katastra a zisťovať pobyty navrhovaných svedkov“. V rovnaký deň požiadal súd správu katastra o zapožičanie kompletného spisu č. Čd 2718/48 a register obyvateľov, aby podal správu o pobyte svedkov.

Dňa 8. júna 2012 správa katastra reagovala na výzvu súdu a 9. júna 2012 bol zistený pobyt svedka [REDAKOVANÉ]

Dňa 6. septembra 2012 okresný súd vyzval účastníkov konania, aby „*oznámili otázky na dožiadanie svedkov cez dožiadaný súd*“.

Dňa 10. septembra 2012 sťažovatelia reagovali na uvedenú výzvu. Odporkyňa tak učinila 20. septembra 2012. Účastníci konania sa bránili výsluchu svedkov dožiadáním.

Dňa 10. októbra 2012 okresný súd opätovne vyzval účastníkov konania, aby „*oznámili otázky na dožiadanie svedkov cez dožiadaný súd*“.

Dňa 17. októbra 2012 sťažovateľ doručil súdu svoje otázky svedkom.

Dňa 19. októbra 2012 aj sťažovateľka doručila súdu svoje otázky svedkom. Odporkyňa tak učinila 26. októbra 2012.

Dňa 14. novembra 2012 súd dožiadal Okresný súd Košice II o výsluch svedka

Dňa 22. januára 2013 bola okresnému súdu doručená zápisnica o výsluchu menovaného svedka dožiadaným súdom.

Dňa 30. januára 2013 súd dožiadal Okresný súd Košice I o výsluch svedka

Dňa 16. apríla 2013 po opakovaných urgenciách vybavenia dožiadania Okresný súd Košice I oznámil okresnému súdu, že svedok nepreberá zásielky na predvolanie.

Dňa 2. mája 2013 bol okresnému súdu vrátený spis bez vybavenia dožiadania z dôvodu, že svedkovi sa nepodarilo doručiť predvolanie ani prostredníctvom polície.

Dňa 2. mája 2013 okresný súd vyzval účastníkov konania, aby „*oznámili súdu návrhy na dokazovanie, pričom dožiadanému súdu sa nepodarilo vypočuť*“.

Dňa 16. mája 2013 sťažovatelia reagovali na uvedenú výzvu. Odporkyňa tak učinila 31. mája 2013, pričom navrhla vykonať kontrolné znalecké dokazovanie.

Dňa 10. júna 2013 okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-650 nariadil kontrolné znalecké dokazovanie znalcom z odboru geodézie a kartografie a za znalca ustanovil, ktorý mal vypracovať kontrolný znalecký posudok do 60 dní od doručenia spisového materiálu.

Dňa 2. júla 2013 bolo súdu doručené podanie sťažovateľov, ktorým žiadali doplniť znaleckú úlohu.

Dňa 10. júla 2013 odporkyňa podala návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 24. júla 2013 okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-667 návrh odporkyne na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

Dňa 5. septembra 2013 okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-676 doplnil svoje uznesenie č. k. 6 C 360/04-650 o ďalšiu znaleckú úlohu.

Dňa 15. októbra 2013 okresný súd zaslal znalcovi [REDAKOVANÉ] spis.

Dňa 8. januára 2014 okresný súd urgoval znalca na predloženie kontrolného znaleckého posudku.

Dňa 31. januára 2014 znalec [REDAKOVANÉ] požiadal okresný súd, aby bol „*pozbavený z vykonania znaleckej úlohy*“, pretože sťažovateľka pri zameraní nehnuteľnosti „*sa nečakane pokúsila zastrčiť mi finančný obnos vo výške 100 € do vrečka mojej zimnej bundy*“.

Dňa 3. februára 2014 okresný súd vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili k uvedenému podaniu znalca [REDAKOVANÉ], ktorého súd vyzval, aby bezodkladne predložil znalecký posudok a oznámil, či podal trestné oznámenie. Okresný súd súčasne oznámil Úradu špeciálnej prokuratúry, že „*v konaní 6C/360/2004 bolo doručené podanie ustanoveného znalca, v ktorom uvádza skutočnosti, pre ktoré existuje podozrenie z trestného činu podplácania*“.

Dňa 5. februára 2014 znalec [REDAKOVANÉ] vrátil okresnému súdu spis bez znaleckého posudku, avšak s vyúčtovaním „*za doposiaľ vykonané práce a hotovostné výdavky*“.

Dňa 14. februára 2014 sa sťažovatelia vyjadrili k uvedenému podaniu znalca [REDAKOVANÉ]. Odporkyňa tak učinila 21. februára 2014.

Dňa 24. februára 2014 okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-705 nevyhlásil znalca [REDAKOVANÉ] z vykonania úkonu – vypracovania doplňujúceho znaleckého dokazovania.

Dňa 1. apríla 2014 okresný súd zaslal znalcovi [REDAKOVANÉ] spis a vyzval ho, aby dokončil znaleckú úlohu.

Dňa 15. apríla 2014 si znalec [REDAKOVANÉ] osobne prevzal spis na okresnom súde, pričom vyhlásil, že znalecký posudok doručí súdu do 60 dní.

Dňa 19. júna 2014 okresný súd urgoval znalca [REDAKOVANÉ] na predloženie znaleckého posudku.

Dňa 8. júla 2014 znalec [REDAKOVANÉ] požiadal okresný súd o „*predĺženie termínu*“.

Dňa 10. júla 2014 okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-713 predĺžil termín na vyhotovenie znaleckého posudku do 31. augusta 2014.

Dňa 26. augusta 2014 okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-716 upustil čiastočne od kontrolného dokazovania a predĺžil termín na vyhotovenie znaleckého posudku do 31. októbra 2014.

Dňa 8. septembra 2014 sa odporkyňa vyjadrila k uzneseniu súdu č. k. 6 C 360/04-716.

Dňa 12. septembra 2014 sa sťažovateľka vyjadrila a 16. septembra 2014 sa sťažovateľ vyjadril k uzneseniu súdu č. k. 6 C 360/04-716.

Dňa 12. novembra 2014 okresný súd pod hrozbou poriadkovej pokuty urgoval znalca [REDACTED] na predloženie znaleckého posudku.

Dňa 8. decembra 2014 znalec [REDACTED] požiadal okresný súd o „predĺženie termínu“.

Dňa 9. decembra 2014 okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-744 predĺžil termín na vyhotovenie znaleckého posudku do 10. februára 2015.

Dňa 13. februára 2015 okresný súd urgoval znalca [REDACTED] na predloženie znaleckého posudku.

Dňa 2. marca 2015 okresný súd pod hrozbou poriadkovej pokuty urgoval znalca [REDACTED] na predloženie znaleckého posudku.

Dňa 8. apríla 2015 znalec [REDACTED] požiadal okresný súd o „predĺženie termínu“.

Dňa 9. apríla 2015 okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-753 predĺžil termín na vyhotovenie znaleckého posudku do 15. mája 2015.

Dňa 3. júna 2015 okresný súd urgoval znalca [REDACTED] na predloženie znaleckého posudku.

Dňa 17. júna 2015 okresný súd pod hrozbou poriadkovej pokuty urgoval znalca [REDACTED] na predloženie znaleckého posudku.

Dňa 18. augusta 2015 okresný súd opäť pod hrozbou poriadkovej pokuty urgoval znalca [REDACTED] na predloženie znaleckého posudku.

Dňa 1. októbra 2015 okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-774 uložil znalcovi [REDACTED] poriadkovú pokutu 200 €.

Dňa 5. októbra 2015 znalec [REDACTED] požiadal okresný súd o „predĺženie termínu“.

Dňa 13. októbra 2015 okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-783 predĺžil termín na vyhotovenie znaleckého posudku do 30. novembra 2015.

Dňa 27. októbra 2015 znalec [REDACTED] podal odvolanie proti uzneseniu č. k. 6 C 360/04-774.

Dňa 29. decembra 2015 okresný súd urgoval znalca [REDACTED] na predloženie znaleckého posudku.

Dňa 18. januára 2016 sa znalec [REDACTED] vyjadril k urgencii okresného súdu.

Dňa 27. januára 2016 okresný súd urgoval znalca [REDACTED] na predloženie znaleckého posudku.

Dňa 1. februára 2016 okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-798 predĺžil termín na vyhotovenie znaleckého posudku do 22. februára 2016.

Dňa 2. februára 2016 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby oznámil, či ho ešte JUDr. Marián Kucko ako advokát zastupuje, pretože nie je zapísaný v zozname advokátov, ktorý vedie SAK.

Dňa 4. marca 2016 okresný súd urgoval znalca [REDACTED] na predloženie znaleckého posudku.

Dňa 6. apríla 2016 okresný súd znovu pod hrozbou poriadkovej pokuty urgoval znalca [REDACTED] na predloženie znaleckého posudku.

Dňa 15. apríla 2016 sťažovateľ oznámil okresnému súdu, že „JUDr. Marián Kucko ho zastupuje v predmetnej veci ako splnomocnený zástupca“.

Dňa 29. apríla 2016 okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-811 uložil znalcovi [REDACTED] poriadkovú pokutu 300 € a zároveň ho urgoval na predloženie znaleckého posudku s tým, že ak k tomu v lehote 10 dní nedôjde, súd podá Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky podnet na disciplinárne stíhanie.

Dňa 20. mája 2016 znalec [REDACTED] telefonicky požiadal súd o predĺženie lehoty na vyhotovenie znaleckého posudku. V rovnaký deň okresný súd uznesením č. k. 6 C 360/04-820 predĺžil termín na vyhotovenie znaleckého posudku do 30. júna 2016.

Dňa 12. júla 2016 okresný súd urgoval znalca [REDACTED] na predloženie znaleckého posudku.

Dňa 3. augusta 2016 okresný súd pod hrozbou poriadkovej pokuty urgoval znalca [REDAKOVANÉ] na predloženie znaleckého posudku.

Dňa 19. septembra 2016 znalec [REDAKOVANÉ] odovzdal na okresnom súde znalecký posudok č. 9/2016.

Dňa 21. septembra 2016 okresný súd zaslal účastníkom konania znalecký posudok č. 9/2016 na vyjadrenie.

Dňa 3. októbra 2016 sa sťažovatelia a 7. októbra 2016 odporkyňa vyjadrili k uvedenému znaleckému posudku.

Dňa 8. novembra 2016 okresný súd vyjadrenia účastníkov konania k znaleckému posudku č. 9/2016 zaslal znalcovi [REDAKOVANÉ], aby k nim zaujal stanovisko.

Dňa 7. decembra 2016 znalec [REDAKOVANÉ] zaujal písomné stanovisko „*k námietkam*“ účastníkov konania.

Dňa 8. decembra 2016 okresný súd uvedené písomné stanovisko znalca [REDAKOVANÉ] zaslal účastníkom konania.

Dňa 24. februára 2017 okresný súd vyzval účastníkov konania, aby oznámili svoje návrhy na doplnenie dokazovania.

Dňa 6. marca 2017 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky na vykonanie dôkazov.

Dňa 29. marca 2017 súd vyzval účastníkov konania, aby oznámili, či žiadajú výsluch svedkov, a aby sa vyjadrili k podaniu sťažovateľky.

Dňa 4. apríla 2017 bolo okresnému súdu doručené oznámenie sťažovateľky týkajúce sa výsluchu svedkov.

Dňa 19. apríla 2017 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 18. máj 2017. Zároveň bola zaslaná výzva sťažovateľovi, ako aj SAK týkajúca sa jeho právneho zastupovania.

Dňa 28. apríla 2017 sťažovateľka oznámila súdu adresu navrhnutého svedka.

Dňa 5. mája 2017 bola súdu doručená odpoveď SAK týkajúca sa právneho zástupcu sťažovateľa.

Dňa 16. mája 2017 bolo okresnému súdu doručené splnomocnenie právneho zástupcu sťažovateľa, žiadosť o odročenie termínu pojednávania a ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní.

Dňa 17. mája 2017 bolo právnenému zástupcovi sťažovateľa oznámené, že sudca žiadosti o odročenie nariadeného termínu pojednávania nevyhovuje.

Dňa 18. mája 2017 bol doručený okresnému súdu súhlas sťažovateľa s prerokovaním veci na nariadenom pojednávaní bez účasti právneho zástupcu. V rovnaký deň sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 29. jún 2017.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní „o určenie hranice medzi nehnuteľnosťami a o určenie vlastníckeho práva“ vedenom pod sp. zn. 6 C 360/04 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľov (ako navrhovateľov) na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd vo vzťahu k posudzovanému konaniu akceptuje, že po faktickej stránke ide o veľmi zložitú vec. Faktická zložitosť danej veci spočíva najmä v tom, že ide o posúdenie duplicitného nároku (určenie hraníc a určenie vlastníctva). Rozhodovanie v napadnutom konaní je po skutkovej stránke nepochybne zložitá aj preto, že skutkové posúdenie veci si vyžaduje úzko odborné poznatky o danej záležitosti, teda ani podľa názoru ústavného súdu vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia znaleckého dokazovania (podobne napr. II. ÚS 30/2013). Okrem uvedeného možno posudzovanú vec po skutkovej stránke kvalifikovať ako zložitú aj pre nutnosť

konania dožiadanými súdmi. Na uvedené skutočnosti ústavný súd prihliadol pri určení primeraného finančného zadost'učinenia.

Po právnej stránke možno danú vec považovať za štandardnú, nijako sa nevymykajúcu bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania s'ťažovateľov v preskúmvanej veci treba poukázať predovšetkým na to, že, ako to z chronológie úkonov vykonaných v napadnutom konaní vyplýva, k predĺženiu napadnutého konania prispeli aj s'ťažovatelia najmä tým, že ich zastupovanie bolo zmätočné, tieto nedostatky musel okresný súd opakovane odstraňovať. Na uvedené správanie s'ťažovateľov nemohol ústavný súd neprihliadnuť pri úvahe o priznaní výšky finančného zadost'učinenia.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým konštatuje, že 12,5-ročné celkové trvanie napadnutého konania je už samo osebe neprimerané.

Okresný súd však bol v predmetnej veci bez akýchkoľvek zákonných alebo iných dôvodov opakovane nečinný od 4. augusta 2004 do 27. septembra 2005 (trinásť mesiacov), od 1. decembra 2005 do 9. mája 2006 (päť mesiacov) a od 26. októbra 2006 do 20. septembra 2007 (desať mesiacov).

Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou tiež pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna (nesústreďená) činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09).

Okresný súd síce využil aj prostriedky nápravy (poriadkové pokuty) za obštrukčné správanie sa svedka, avšak nebol už celkom dôsledný pri nečinnosti a nekorektnom postupe ustanovených znalcov, najmä kontrolného znalca [REDAKOVANÉ], ktorému trvalo vyhotovenie znaleckého posudku viac ako tri roky. Pravdou je, že súd mu uložil poriadkové pokuty (vzhľadom na okolnosti danej veci pomerne mierne), avšak na druhej strane šesťkrát mu predĺžil lehotu na vyhotovenie znaleckého posudku, pričom všeobecný súd vzhľadom na jeho povinnosť organizovať procesný postup v súdnom konaní tak, aby sa čo najskôr odstránil ten stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie, zodpovedá za adekvátne a účelné využitie procesných prostriedkov, ktoré mu

na tento účel zákon zveruje (vrátane poriadkových opatrení v zmysle § 53 Občianskeho súdneho poriadku – v tom čase účinného, pozn.), aj vo vzťahu k súdnemu znalcovi. Všeobecný súd v rozsahu svojej právomoci nesie zodpovednosť aj za zabezpečenie efektívneho postupu znalca (III. ÚS 111/01, IV. ÚS 101/03). V napadnutom konaní bolo nariadené kontrolné znalecké dokazovanie znalcom [REDAKOVANÉ] 10. júna 2013 a vypracovaný znalecký posudok bol predložený súdu 19. septembra 2016. Takýto postup znalca zo strany okresného súdu už nemuselo byť tolerované neustálym predlžovaním lehoty na vypracovanie znaleckého posudku. Okresný súd v tomto prípade nevyužil prostriedky nápravy, ktoré mal k dispozícii podľa aktuálnych procesných predpisov, a preto určitým spôsobom prispel k tomu, že dĺžku napadnutého konania už z pohľadu čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru nebolo možné tolerovať. Uvedená neefektívna činnosť okresného súdu by sama osebe nemusela nadobudnúť charakter zbytočných prietáhov, avšak v kontexte neobvykle dlhého trvania napadnutého konania už nie je ospravedlniteľná, pretože nie vždy sa vykonávali vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa účastníci konania, a teda aj sťažovatelia v predmetnej veci nachádzali, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej neefektívnej činnosti, a teda k zbytočným prietahom pritom došlo najmä v dôsledku postupu súdu, napriek tomu, že ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na tzv. objektívne okolnosti (pozri napr. I. ÚS 119/03). Obranu zákonnej sudkyne, podľa ktorej k predĺženiu napadnutého konania došlo aj vzhľadom na „nadpriemernú zaťaženosť súdu“, ani v tejto veci nebolo možné akceptovať. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení predsedníčky okresného

súdu (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03). Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré objektívne nedokázal riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal krajskému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovatelia požadovali priznať finančné zadosťučinenie vo výške každému po 4 000 € „s poukazom na dĺžku prietáhov v konaní, týkajúcich sa kontrolného znaleckého dokazovania. Zdravotný stav sťažovateľov 1 a 2 je taktiež zhoršený v súvislosti s dlhodobým vykonávaním kontrolného znaleckého dokazovania.“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k záveru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľov. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať im finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľov považuje za primerané vo výške 1 500 €. Ústavný súd pritom prihliadol na to, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je zmiernenie nemajetkovej ujmy,

nie prípadná náhrada škody (napr. II. ÚS 67/03), ako aj na skutkovú zložitost' veci, ale aj na celkové neobyčajne dlhé trvanie napadnutého konania.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľom vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia z 25. apríla 2017 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu zo 17. mája 2017). Za dva úkony vykonané v roku 2017 patrí odmena v sume dvakrát po 147,33 € a režijný paušál dvakrát po 8,84 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia pre jedného sťažovateľa by predstavovali sumu 284,66 €. Základná sadzba tarifnej odmeny bola znížená o 50 %, pretože išlo o spoločné úkony pri zastupovaní „dvoch alebo viacerých osôb“, t. j. na sumu 147,33 €. Spolu s režijným paušálom teda jednému sťažovateľovi prislúcha odmena v sume 165,01 €. V prípade dvoch sťažovateľov tvorí náhrada trov právnej služby advokátom celkovú sumu 330,02 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľov rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Ústavný súd v súvislosti s trovami konania poznamenáva, že vo vzťahu k advokátovi JUDr. Mariánovi Kuckovi nemohol sťažovateľom priznať trovy právneho zastúpenia,

pretože vyšlo najavo, že menovaný právnik už v čase podania tejto ústavnej sťažnosti bol vyčiarknutý zo zoznamu advokátov vedeného SAK.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. júna 2017